

Avizul Comitetului (Articolul 64)

**Avizul nr. 04/2024 privind noțiunea de sediu principal al
unui operator în Uniune în temeiul articolului 4
alineatul (16) litera (a) din RGPD**

Adoptat la 13 februarie 2024

Rezumat

Autoritatea de supraveghere franceză a solicitat Comitetului european pentru protecția datelor să emită un aviz cu privire la noțiunea de sediu principal al unui operator în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD și la criteriile de aplicare a mecanismului ghișeului unic, în special în ceea ce privește noțiunea de „loc în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune.

Comitetul concluzionează în acest aviz că „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune poate fi considerat ca fiind un sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD numai dacă acesta ia decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.

În plus, Comitetul consideră că mecanismul ghișeului unic se poate aplica numai dacă există dovezi că unul dintre sediile operatorului în Uniune ia decizii privind scopurile și mijloacele pentru operațiunile de prelucrare relevante și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii. Prin urmare, atunci când deciziile privind scopurile și mijloacele și competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii sunt exercitate în afara Uniunii, nu ar trebui să existe un sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, iar mecanismul ghișeului unic nu ar trebui să se aplice.

În plus, comitetul clarifică modul în care autoritățile de supraveghere ar trebui să aplice în practică articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD pentru a asigura aplicarea consecventă a acestuia. În special, comitetul reiterează faptul că sarcina probei în ceea ce privește locul în care sunt luate deciziile de prelucrare relevante și în care există competența de a pune în aplicare aceste decizii în Uniune revine, în ultimă instanță, operatorilor, precum și că aceștia au obligația de a coopera cu autoritățile de supraveghere.

În cele din urmă, comitetul clarifică faptul că autoritățile de supraveghere își păstrează capacitatea de a contesta afirmația operatorului pe baza unei examinări obiective a faptelor relevante, solicitând informații suplimentare atunci când este necesar. Pentru această examinare, Comitetul reamintește obligația autorităților de supraveghere de a coopera și că, prin urmare, acestea ar trebui să convină împreună asupra nivelului de detaliere adecvat, în funcție de cazul concret. În special, stabilirea unui sediu al conducerii centrale în Uniune (de exemplu, sediul regional) constituie un punct de plecare care ajută autoritățile de supraveghere să identifice locul în care pot fi luate deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare și în care există competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii. Totuși, va fi în continuare necesar ca autoritățile de supraveghere să evalueze locul în care sunt luate deciziile privind scopurile și mijloacele și în care există competența de a pune în aplicare aceste decizii în Uniune înainte de a califica sediul respectiv (sau orice alt sediu din Uniune) drept sediu principal.

Cuprins

1	INTRODUCERE	3
1.1	Rezumatul faptelor	3
1.2	Admisibilitatea cererii de aviz în temeiul articolului 64 alineatul (2) din RGPD	4
2	CU PRIVIRE LA ADMISIBILITATEA CERERII SPECIFICE	5
2.1	Cu privire la interpretarea articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD	5
2.2	Cu privire la considerațiile practice pentru identificarea unui „sediul principal” în Uniune în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD	10
3	CONCLUZII	13

Comitetul european pentru protecția datelor

având în vedere articolul 63 și articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum au fost modificate prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018¹,

având în vedere articolele 10 și 22 din Regulamentul său de procedură,

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1 INTRODUCERE

1.1 Rezumatul faptelor

1. La 10 octombrie 2023, autoritatea de supraveghere franceză (denumită în continuare „AS FR”) a solicitat Comitetului european pentru protecția datelor (denumit în continuare „CEPD” sau „Comitetul”) să emită un aviz cu privire la noțiunea de sediu principal al unui operator în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD și la criteriile de aplicare a mecanismului ghișeului unic.
2. În cererea sa, AS FR a subliniat în mod special diferite interpretări posibile ale definiției „sediului principal” al operatorului² în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD. În esență, AS FR a întrebat Comitetul dacă, pentru a lua în considerare „locul în care se află administrația centrală” a operatorului în Uniune ca sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, este necesar ca autoritățile de supraveghere (denumite în continuare „AS”) să colecteze dovezi care atestă că acest „loc în care se află administrația centrală” (denumit în continuare „LAC”) ia decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.
3. Comitetul consideră că, pentru a oferi un răspuns la cererea formulată de AS FR, trebuie să se răspundă la următoarele întrebări:
 - întrebarea 1: pentru ca „locul în care se află administrația centrală în Uniune” a unui operator să fie calificat drept sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, acest sediu ar trebui să ia decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare și să aibă competența de a dispune punerea lor în aplicare?
 - întrebarea 2: mecanismul ghișeului unic se aplică numai în cazul în care există dovezi că unul dintre sediile operatorului în Uniune („locul în care se află administrația centrală” a

¹ Trimiterile la „statele membre” din acest aviz trebuie înțelese ca trimiteri la „statele membre ale SEE”. Trimiterile la „Uniune” din acest aviz trebuie înțelese ca trimiteri la „SEE”.

² Prin urmare, prezentul aviz nu se referă la aplicarea noțiunii de sediu principal pentru persoanele împuternicite de operatori, în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (b) din RGPD.

operatorului sau un alt loc) ia decizii cu privire la scopurile și mijloacele referitoare la operațiunile de prelucrare în cauză și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii?

4. Președintele Comitetului și AS FR au considerat dosarul complet la 11 octombrie 2023. La aceeași dată, dosarul a fost transmis de secretariat. Având în vedere complexitatea chestiunii, președintele a decis să prelungească termenul în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din RGPD.

1.2 Admisibilitatea cererii de aviz în temeiul articolului 64 alineatul (2) din RGPD

5. Articolul 64 alineatul (2) din RGPD prevede că, în special, orice autoritate de supraveghere poate solicita ca orice chestiune de aplicare generală sau care produce efecte în mai mult de un stat membru să fie examinată de Comitet în vederea obținerii unui aviz.
6. Comitetul consideră că cererea formulată de AS FR se referă la aplicarea noțiunii de sediu principal al operatorului în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, care are consecințe importante pentru aplicarea practică a mecanismului ghișeului unic. Prin urmare, această cerere se referă la o „chestiune de aplicare generală” în sensul articolului 64 alineatul (2) din RGPD, întrucât se referă la interpretarea consecventă a limitelor competențelor autorităților de supraveghere pentru a asigura, printre altele, o practică consecventă de cooperare între autoritățile de supraveghere în conformitate cu capitolul VII secțiunea 1 din RGPD.
7. Ca parte a cererii sale de aviz, AS FR a furnizat, printre altele, scenarii care demonstrează posibile interpretări diferite ale articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD. Prin urmare, Comitetul consideră că cererea AS FR este motivată în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al CEPD, întrucât AS FR a demonstrat necesitatea clară a unei interpretări consecvente a acestei dispoziții în rândul autorităților de supraveghere.
8. În conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din RGPD, CEPD nu emite un alt aviz dacă a emis deja un aviz cu privire la aceeași chestiune³. CEPD nu a oferit încă răspunsuri la întrebările care decurg din cererea AS FR. În plus, orientările disponibile ale CEPD, inclusiv, în special, Orientările „privind identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator”⁴, nu oferă orientări specifice cu privire la posibilele elemente care trebuie verificate pentru ca „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune să fie calificat drept sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD.

³ Articolul 64 alineatul (3) din RGPD și articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al CEPD.

⁴ Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, adoptate la 28 martie 2023, disponibile în cea mai recentă versiune a acestora la adresa: https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-82022-identifying-controller-or-processors-lead_ro

9. Din aceste motive, Comitetul consideră că cererea AS FR este admisibilă, iar întrebările care decurg din cererea AS FR ar trebui analizate într-un aviz adoptat în temeiul articolului 64 alineatul (2) din RGPD.

2 CU PRIVIRE LA ADMISIBILITATEA CERERII SPECIFICE

10. Ca observație preliminară, comitetul reamintește că, înainte de a identifica existența unui sediu principal în Uniune, este necesar să se identifice mai întâi prelucrarea⁵ care trebuie analizată în scopul acțiunii urmărite, precum și operatorul sau operatorii asociați pentru prelucrare⁶. În plus, este necesar să se evalueze dacă și unde operatorul respectiv are sedii⁷ în Uniune în contextul activităților care fac obiectul prelucrării⁸. Evaluarea de mai jos privind noțiunea de sediu principal se bazează pe ipoteza că aceste elemente au fost deja stabilite și nu aduce atingere altor cazuri în care se poate aplica mecanismul ghișeului unic, cum ar fi situația în care există un sediu unic în Uniune al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator.
11. Comitetul reamintește, de asemenea, că RGPD nu permite „alegerea unei instanțe mai favorabile” în identificarea sediului principal⁹. În conformitate cu considerentul 36, stabilirea sediului principal ar trebui să se bazeze pe criterii obiective și, prin urmare, nu se poate baza pe o desemnare subiectivă.

2.1 Cu privire la interpretarea articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD

12. Prima întrebare adresată comitetului se referă la aspectul dacă, pentru ca „locul în care se află administrația centrală în Uniune” a unui operator (denumit în continuare „LAC”) să fie calificat drept sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, acest sediu ar trebui să ia decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare și să aibă competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.
13. Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama

⁵ Articolul 4 alineatul (2) din RGPD.

⁶ Articolul 4 alineatul (7) din RGPD.

⁷ În conformitate cu considerentul 22 din RGPD, „sediul implică exercitarea efectivă și reală a unei activități în cadrul unor înțelegeri stabile. Forma juridică a unor astfel de înțelegeri, prin intermediul unei sucursale sau al unei filiale cu personalitate juridică, nu este factorul determinant în această privință”. În ceea ce privește noțiunea de sediu, a se vedea, de asemenea, Hotărârea din 1 octombrie 2015, Weltimmo, C-230/14, ECLI:EU:C:2015:639, punctele 29-30 și Hotărârea din 28 iulie 2016, Verein für Konsumenteninformation, C-191/15, ECLI:EU:C:2016:612, punctul 76.

⁸ Articolul 4 alineatul (23) din RGPD. În ceea ce privește noțiunea de „prelucrare în contextul activităților unui sediu”, a se vedea, de asemenea, Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google, C-131/12, ECLI:EU:C:2014:317, punctul 52 și Hotărârea din 1 octombrie 2015, Weltimmo, C-230/14, ECLI:EU:C:2015:639, punctul 35.

⁹ Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctele 37 și 38.

nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de legislația din care face parte¹⁰.

14. Având în vedere **interpretarea literală a dispoziției juridice**, comitetul observă că articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD se împarte în trei părți. Există mai întâi condiția ca un operator să aibă sedii în cel puțin două state membre în Uniune (prima parte). În plus, în cazul în care această condiție este îndeplinită, a doua și a treia parte prevăd două posibilități în care unul dintre aceste sedii se poate califica drept sediul principal al operatorului. Acest lucru este valabil atunci când sediul corespunde „*locului în care se află administrația centrală [...] în Uniune*” a operatorului (partea a doua), cu excepția cazului în care „*un alt sediu al operatorului din Uniune*” ia „*decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal*” și „*are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii*” (a treia parte).
15. În ceea ce privește prima parte a acestei dispoziții, ar trebui remarcat faptul că evaluarea efectuată în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD se referă în mod specific la sediile din Uniune ale unui *operator* și, prin urmare, ale organismului care stabilește „*scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal*”¹¹.
16. În ceea ce privește a doua parte a acestei dispoziții, comitetul observă în primul rând că, deși noțiunea de „loc în care se află administrația centrală” este utilizată în alte cazuri în RGPD¹², acest Regulament nu oferă nicio definiție a „locului în care se află administrația centrală” a operatorului în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD și nici nu face trimitere la o dispoziție specifică în scopul stabilirii înțelesului său în RGPD. Prin urmare, în lipsa unor orientări specifice, la interpretarea acestui termen¹³ ar trebui luate în considerare și alte surse de drept al Uniunii.
17. În această privință, trebuie remarcat faptul că noțiunea de „loc în care se află administrația centrală” este utilizată în contextul libertății de stabilire de care dispun societățile sau firmele în temeiul articolului 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”)¹⁴ și este o noțiune consacrată în contextul dreptului civil și comercial¹⁵. În special, în vederea interpretării articolului 54 din TFUE, „locul în care se află administrația centrală” a unei societăți a fost considerat

¹⁰ A se vedea Hotărârea din 22 iunie 2022, Leistriz, C-534/20, ECLI:EU:C:2022:495, punctul 18 și jurisprudența citată în această hotărâre.

¹¹ Articolul 4 alineatul (7) din RGPD.

¹² A se vedea articolul 4 alineatul (16) litera (b) și considerentul 36 din RGPD.

¹³ A se vedea, printre altele, Hotărârea din 18 mai 2017, Hummel Holding, C-617/15, ECLI:EU:C:2017:390, punctul 22 și jurisprudența citată în această hotărâre.

¹⁴ În temeiul articolului 54 din TFUE, „*societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în cadrul Uniunii*” se bucură de libertatea de stabilire în același mod ca și resortisanții UE.

¹⁵ A se vedea, de exemplu, articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 (Roma I), articolul 60 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (Bruxelles), articolul 63 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (Bruxelles I).

de Curte ca fiind corespunzător „sediului real” al societății respective¹⁶, și anume sediul său social real de unde sunt exercitate conducerea și controlul central¹⁷. O interpretare similară a noțiunii de „loc în care se află administrația centrală” poate fi găsită și în alte domenii ale dreptului Uniunii¹⁸. Din cele de mai sus rezultă că administrația centrală a unei societăți este înțeleasă în mod obișnuit ca fiind locul în care sunt luate cele mai importante decizii pentru această societate^{19,20}.

18. În plus, a treia parte a articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD abordează situațiile în care deciziile referitoare la prelucrare sunt luate la un „*alt sediu al operatorului din Uniune*”, și anume un sediu diferit de „locul în care se află administrația centrală” a operatorului. În special, utilizarea cuvântului „*alt*” clarifică faptul că abordarea adoptată în RGPD presupune că administrația centrală din Uniune corespunde, în primă instanță, locului în care sunt luate, în general, deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal și că această administrație centrală are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii. Prin urmare, termenul „*cu excepția cazului în care*” de la articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD ar trebui interpretat ca o condiție care trebuie evaluată de operator și face obiectul revizuirii de către autoritatea de supraveghere

¹⁶ A se vedea Hotărârea din 27 septembrie 1988, *The Queen vs. H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue*, ex parte *Daily Mail and General Trust plc.*, cauza C-81/87, EU:C:1988:456, punctele 21-25 și Hotărârea din 16 decembrie 2008, *Cartesio Oktató és Szolgáltató bt*, cauza C-210/06, EU:C:2008:723, punctul 105.

¹⁷ A se vedea Hotărârea din 27 septembrie 1988, *The Queen vs. H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue*, ex parte *Daily Mail and General Trust plc.*, cauza C-81/87, EU:C:1988:456, punctele 20-25, unde termenii „*sediu social real*” și „*conducere și control central*” par a fi utilizați drept sinonime pentru a face referire la „locul în care se află administrația centrală”. A se vedea în această privință și: Regulamentul (CE) nr. 2157/2001, în care termenul „*head office*” („*sediu social*”) din versiunea în limba engleză este tradus prin „*Hauptverwaltung*”, „*administración central*” sau „*administration centrale*” în versiunile în limbile germană, spaniolă și franceză ale acestui text legislativ.

¹⁸ A se vedea, de exemplu, considerentul 114 din Directiva (UE) 2022/2555 (Directiva NIS 2), care se referă la locul „*în care sunt luate în mod predominant deciziile legate de măsurile de gestionare a riscurilor în materie de securitate cibernetică în Uniune*”; considerentul 41 din Regulamentul (UE) 2022/868 (Regulamentul privind guvernanta datelor), conform căruia sediul principal ar trebui să corespundă administrației centrale a unui furnizor de servicii de intermediere de date în Uniune și „*să implice exercitarea efectivă și reală a activităților de gestionare*”; considerentul 123 din Regulamentul (UE) 2022/2065 (Regulamentul privind serviciile digitale), care, în contextul sediului principal în temeiul acestui regulament, se referă la „*sediul central sau sediul social unde se desfășoară principalele funcții financiare și de control operațional*” (sublinierea noastră). Legătura cu LAC este și mai clară în versiunile în limbile franceză și germană.

¹⁹ A se vedea, de asemenea, Avizul AG din 7 iunie 1988, *The Queen vs. H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue*, ex parte *Daily Mail and General Trust plc.*, cauza C-81/87, EU:C:1988:286, punctul 4, în care se face referire la faptul că locul „*în care se exercită conducerea și controlul central*” este, în general, considerat ca fiind locul „*în care organele societății iau deciziile esențiale pentru funcționarea societății*”; Avizul AG din 4 decembrie 2001, *Überseering BV vs. Nordic Construction Company Baumanagement GmbH (NCC)*, cauza C-208/00, EU:C:2001:655, nota de subsol 4.

²⁰ Convențiile internaționale la care UE este parte utilizează, de asemenea, conceptul de LAC, calificându-l în mod similar ca locul în care sunt luate cele mai importante decizii privind funcționarea entității. A se vedea, de exemplu: raportul explicativ al Convenției din 2 iulie 2019 privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine în materie civilă sau comercială, punctul 107 și raportul explicativ al Convenției din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului, punctul 120.

(autoritățile de supraveghere) înainte de a stabili sediul principal, deoarece, în cazul în care aceste decizii sunt luate într-un *alt* sediu al operatorului din Uniune care are competența de a dispune punerea lor în aplicare, acest alt sediu al operatorului va fi considerat, în schimb, drept sediul principal.

19. Comitetul ia act de faptul că interpretarea de mai sus a articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD este susținută de considerentul 36 din RGPD, potrivit căruia sediul principal al unui operator ar trebui „*să implice exercitarea efectivă și reală a unor activități de gestionare care să determine principalele decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare în cadrul unor înțelegeri stabile*”.
20. Prin urmare, articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, astfel cum se menționează în considerentul 36, sprijină interpretarea potrivit căreia „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune ar trebui să fie considerat drept sediul principal al operatorului numai dacă ia decizii privind mijloacele și scopurile prelucrării și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.
21. Această interpretare este, în plus, confirmată de **contextul în care se înscrie articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD**.
22. În primul rând, Comitetul constată că propunerea inițială a Comisiei Europene prevedea în mod explicit posibilitatea ca un operator să aibă un sediu principal chiar și „*în cazul în care nu se ia nicio decizie pe teritoriul Uniunii cu privire la scopurile, condițiile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal*”²¹. Totuși, această parte a dispoziției a fost eliminată în cursul procesului legislativ, fără a fi înlocuită. Evoluția acestei dispoziții în cursul procesului legislativ indică faptul că legiuitorul a intenționat să limiteze aplicarea beneficiului oferit de mecanismul ghișeului unic la operatorii care iau decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare în Uniune și au competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.
23. În al doilea rând, Comitetul ia act de modificările aduse acestei dispoziții de către Consiliu, care a introdus noțiunea de „loc în care se află administrația centrală” a operatorului cu intenția de a furniza „criterii mai obiective și mai transparente” pentru stabilirea sediului principal al operatorului²². Prin urmare, acest criteriu pare să fi fost inclus ca punct de plecare pentru a ajuta autoritățile de supraveghere să identifice sediul principal al operatorului în care sunt luate deciziile. Totuși, acesta nu pare să fi fost conceput ca un mijloc de extindere a domeniului de aplicare al noțiunii de sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD (și, prin urmare, a aplicării mecanismului

²¹ A se vedea articolul 4 alineatul (13) din Propunerea Comisiei de regulament general privind protecția datelor, 2012/0011 (COD). Formularea finală referitoare la administrația centrală, ca urmare a modificărilor introduse de Consiliu, contrastează cu propunerea inițială a Comisiei, care prevede că „sediul principal” „*înseamnă, în ceea ce privește operatorul, locul de stabilire al acestuia pe teritoriul Uniunii, în care sunt luate principalele decizii privind scopurile, condițiile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal*”. A doua parte a frazei din propunerea Comisiei, care prevede un sediu principal „*în cazul în care nu se ia nicio decizie pe teritoriul Uniunii cu privire la scopurile, condițiile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal*”, a fost eliminată.

²² A se vedea, printre altele: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7105-2013-REV-6/en/pdf> (p. 32).

ghișeului unic), prin extinderea acestuia la cazurile în care puterea de decizie nu aparține sediului principal²³.

24. Această interpretare este confirmată și de **obiectivul general al mecanismului ghișeului unic**, care urmărește în principal reducerea insecurității juridice pentru operatori și a fragmentării aplicării RGPD în Uniune²⁴. În acest scop, acest mecanism permite unui operator (sau unei persoane împuternicite de operator) care își desfășoară activitatea în mai multe state membre să beneficieze de un punct unic de contact, autoritatea de supraveghere principală (denumită în continuare „ASP”), pentru activitățile sale transfrontaliere care afectează mai multe state membre. În loc să fie nevoit să colaboreze cu mai multe autorități de supraveghere locale, operatorul trebuie să colaboreze doar cu autoritatea de supraveghere principală, care va coopera îndeaproape cu autoritățile de supraveghere vizate, în conformitate, printre altele, cu procedura prevăzută la articolul 60 din RGPD.
25. În acest context, definiția „sediului principal” de la articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, coroborat cu articolul 56 alineatul (1) din RGPD, este menită tocmai să stabilească care dintre autoritățile de supraveghere ar trebui să acționeze în calitate de autoritate de supraveghere principală, ceea ce include faptul de a fi singurul interlocutor al operatorului pentru prelucrarea transfrontalieră efectuată de operatorul respectiv.
26. Potrivit Comitetului, rolul și sarcinile încredințate autorității de supraveghere principale „ca mai degrabă *primus inter pares* decât singura autoritate de aplicare a RGPD în situații transfrontaliere”²⁵ presupun proximitatea acestei autorități de supraveghere (spre deosebire de celelalte autorități de supraveghere vizate sau „ASV-uri”) față de sediul operatorului care exercită o influență reală și efectivă asupra prelucrării în cauză²⁶, și anume în cazul operatorului, sediul specific cu putere de decizie asupra prelucrării. Această repartizare a competențelor între autoritatea de supraveghere principală și cealaltă autoritate (celelalte autorități) de supraveghere vizată (vizate), care impune autorității de supraveghere principale să fie singurul interlocutor al operatorului pentru prelucrarea transfrontalieră în cauză²⁷, inclusiv, dacă este necesar, prin efectuarea de investigații la sediul principal

²³ În această privință, este interesant de remarcat faptul că, deși mai multe state membre și-au exprimat, în cursul procesului legislativ, preferința pentru un criteriu mai formal, făcând referire la locul de înregistrare al operatorului, noțiunea de „loc în care se află administrația centrală” a fost aleasă în mod specific de către Consiliu. A se vedea, de exemplu: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11028-2014-INIT/en/pdf> (p. 77, nota de subsol 54).

²⁴ Avizul AG din 13 ianuarie 2021, Facebook Ireland e.a., C-645/19, ECLI:EU:C:2021:5, punctele 75-80.

²⁵ A se vedea, de asemenea, Avizul AG din 13 ianuarie 2021, Facebook Ireland e.a, cauza C-645/19, EU:C:2021:5, punctul 111.

²⁶ Acest principiu al proximității este susținut de excepția prevăzută la articolul 56 alineatul (2) din RGPD, care oferă autorității de supraveghere principale posibilitatea de a solicita unei alte autorități de supraveghere vizate să trateze cazuri care se referă numai la un sediu aflat în statul membru respectiv sau care afectează în mod semnificativ persoane vizate în statul membru al celeilalte autorități de supraveghere vizate.

²⁷ Articolul 56 alineatul (6) din RGPD.

al acestuia²⁸, este justificată în principal de proximitatea autorității de supraveghere principale față de sediul respectiv, care este cel mai în măsură să ofere răspunsuri referitoare la prelucrarea efectuată. Această proximitate garantează, de asemenea, că autoritatea de supraveghere principală poate emite decizia sa²⁹, inclusiv, dacă este necesar, măsuri corective în temeiul articolului 58 din RGPD, direct sediului care poate decide să efectueze modificările necesare pentru a asigura conformitatea prelucrării și care are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor modificări.

27. Având în vedere cele de mai sus, în ceea ce privește prima întrebare, CEPD concluzionează că „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune poate fi considerat ca fiind un sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD numai dacă ia decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.
28. Acest lucru conduce la a doua întrebare adresată comitetului, cu privire la aspectul dacă ghișeul unic se poate aplica numai dacă există dovezi că unul dintre sediile operatorului din Uniune ia decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării relevante și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestora.
29. În acest sens, din răspunsul la prima întrebare rezultă că „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune se poate califica drept sediu principal numai dacă ia decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii. În plus, a doua parte a articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD este aplicabilă numai în cazul în care cealaltă entitate care ia decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării și care are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii este un sediu al operatorului situat *în Uniune*.
30. În consecință, Comitetul consideră că, atunci când nu există **nicio dovadă** că puterea de decizie privind scopurile și mijloacele unei anumite prelucrări (precum și competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii) revine „locului în care se află administrația centrală” în Uniune sau „unui alt sediu al operatorului din Uniune”, și anume dacă acesta se află în afara Uniunii, **nu există un sediu principal** în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD pentru prelucrarea respectivă. Prin urmare, în acest caz, mecanismul ghișeului unic nu ar trebui să se aplice³⁰.

2.2 Cu privire la considerațiile practice pentru identificarea unui „sediul principal” în Uniune în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD

²⁸ A se vedea, în această privință, articolul 60 alineatul (3) din RGPD: posibilitatea de a efectua rapid o investigație este necesară pentru ca autoritatea de supraveghere principală să își îndeplinească obligațiile de a transmite fără întârziere un proiect de decizie.

²⁹ Această decizie națională pune în aplicare rezultatul activității tuturor autorităților de supraveghere vizate în cadrul procedurii de cooperare.

³⁰ Acest lucru nu aduce atingere altor cazuri în care se poate aplica mecanismul ghișeului unic, cum ar fi situația în care există un sediu unic al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator.

31. Cu toate că secțiunea de mai sus răspunde în abstract la întrebările juridice adresate, ar fi util să se clarifice modul în care autoritățile de supraveghere ar trebui să aplice în practică articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD pentru a asigura aplicarea uniformă a acestuia. Astfel cum s-a menționat la punctul 10 de mai sus, domeniul de aplicare al prezentului aviz se referă la cazul unui sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, fără a aduce atingere altor cazuri în care se poate aplica mecanismul ghișeului unic.
32. În acest sens, Comitetul reiterează mai întâi că sarcina probei în ceea ce privește locul în care sunt luate deciziile de prelucrare relevante și în care există competența de a pune în aplicare aceste decizii în Uniune revine, în cele din urmă, operatorilor³¹. Pe baza principiului responsabilității și a obligației lor de a coopera cu autoritățile de supraveghere în temeiul articolului 31 din RGPD, operatorii care intenționează să indice autorităților sediul lor principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD ar trebui, prin urmare, să precizeze dacă un anumit sediu constituie „locul în care se află administrația centrală” a operatorului în Uniune, care ia decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării și care are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii, sau dacă acest lucru se aplică unui alt sediu al operatorului din Uniune, caz în care acesta din urmă ar trebui considerat ca fiind sediul principal³². În acest context, diverse elemente, cum ar fi evidențele efective ale activităților de prelucrare în temeiul articolului 30 din RGPD sau politica de confidențialitate, pot constitui elemente relevante pentru efectuarea evaluării³³, permițând operatorului să își demonstreze afirmația³⁴.
33. Totuși, Comitetul reamintește că aceste afirmații ale operatorului fac obiectul revizuirii de către autoritățile de supraveghere naționale. Cu alte cuvinte, autoritățile de supraveghere competente își păstrează capacitatea de a contesta (și de a nu fi de acord cu) analiza operatorului, pe baza unei examinări obiective a faptelor relevante, solicitând informații suplimentare atunci când este necesar³⁵. În acest context, autoritățile de supraveghere își pot utiliza competențele în temeiul

³¹ A se vedea Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctele 24 și 37, precum și Avizul nr. 8/2019 al CEPD privind competența unei autorități de supraveghere în cazul modificării circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic, punctul 26.

³² A se vedea Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctul 21.

³³ Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctul 37.

³⁴ A se vedea și Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctul 25.

³⁵ A se vedea Orientările nr. 8/2022 ale CEPD pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator, punctul 37.

³⁶ În plus, ar trebui remarcat faptul că, în temeiul articolului 55 alineatul (1) din RGPD coroborat cu articolul 56 alineatul (1) din RGPD, orice autoritate de supraveghere își păstrează capacitatea de a solicita informații de la operator în cazul în care chestiunea nu se referă la prelucrarea transfrontalieră sau nu s-a stabilit încă dacă există o prelucrare transfrontalieră.

articolului 58 alineatul (1) litera (a) din RGPD pentru a contacta un sediu relevant al operatorului sau, după caz, se pot baza pe asistență reciprocă în temeiul articolului 61 din RGPD pentru a obține informațiile necesare cu asistență din partea unei alte autorități de supraveghere³⁷.

34. Astfel cum se indică în secțiunea anterioară, stabilirea unui sediu al conducerii centrale în Uniune (de exemplu, sediul regional) este un punct de plecare care ajută autoritățile de supraveghere să identifice locul în care pot fi luate decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare și în care există competența de a pune în aplicare aceste decizii în Uniune. Totuși, în cazul în care se demonstrează că operatorul are un „loc în care se află administrația centrală” în Uniune, va fi în continuare necesar ca autoritățile de supraveghere să evalueze locul în care sunt luate decizii privind scopurile și mijloacele pentru prelucrarea specifică și în care există competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii, inclusiv în ceea ce privește clauza introdusă prin formularea „cu excepția cazului în care”. Autoritățile de supraveghere ar trebui să convină împreună asupra nivelului de detaliere adecvat pentru această evaluare, în funcție de cazul concret.
35. Atunci când autoritățile de supraveghere concluzionează că operatorul a furnizat informații suficiente sau insuficiente pentru a stabili existența unui sediu principal în conformitate cu articolul 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, această evaluare și concluzia ar trebui comunicate tuturor celorlalte autorități de supraveghere vizate în spiritul articolului 60 alineatul (1) din RGPD și pentru a se asigura că există un acord prealabil cu privire la obiectul evaluării³⁸. În cazul în care operatorul a furnizat suficiente informații, iar afirmația sa referitoare la identificarea sediului principal a fost confirmată de autoritățile de supraveghere vizate, autoritatea de supraveghere principală stabilită ar putea informa acest sediu principal cu privire la concluziile la care s-a ajuns³⁹. Totuși, în cazul în care afirmația a fost infirmată de autoritățile de supraveghere vizate⁴⁰, autoritatea de supraveghere responsabilă cu colectarea probelor ar trebui să contacteze sediul relevant și să îl informeze cu privire la această concluzie. De asemenea, aceasta ar trebui să informeze respectivul sediu cu privire la consecințele practice, inclusiv în cazul în care nu a fost confirmată nicio autoritate de supraveghere principală, și anume că ghișeul unic nu se aplică și că, prin urmare, orice autoritate de supraveghere rămâne competentă să ia măsuri individuale, după caz.
36. În cele din urmă, în cazul în care nu există un consens cu privire la concluziile la care au ajuns autoritățile de supraveghere vizate, în pofida unor schimburi suplimentare în spiritul cooperării, autoritățile de supraveghere pot sesiza comitetul în temeiul articolului 63 din RGPD. Acest lucru se poate realiza, în cazul unor opinii divergente cu privire la care dintre autoritățile de supraveghere vizate deține competența pentru sediul principal, prin intermediul procedurii prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD sau, în cazul în care dezacordul rezultă din interpretări diferite ale unei

³⁷ A se vedea, în acest sens, Documentul intern nr. 6/2020 al CEPD privind etapele preliminare pentru tratarea unei plângeri: admisibilitatea și verificarea plângerilor, adoptat la 15 decembrie 2020.

³⁸ În acest scop, a fost creat un flux specific în Sistemul de informare al pieței interne (IMI) utilizat de autoritățile pentru protecția datelor pentru a coopera în temeiul RGPD.

³⁹ Acest lucru nu exclude nicio comunicare subsecventă din partea autorității de supraveghere (autorităților de supraveghere) care a (au) investigat inițial operatorul, dacă aceasta este diferită de autoritatea de supraveghere principală confirmată.

⁴⁰ Acest lucru s-ar putea datora faptului că autoritățile de supraveghere vizate au concluzionat fie că nu există un sediu principal, fie că un alt sediu din Uniune are acest rol.

chestiuni juridice subiacente abstracte, prin intermediul procedurii prevăzute la articolul 64 alineatul (2) din RGPD.

3 CONCLUZII

37. Pe baza cererii de aviz din partea AS FR și pe baza analizei de mai sus, Comitetul concluzionează, în ceea ce privește interpretarea articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD, că:

1) „locul în care se află administrația centrală” a unui operator în Uniune poate fi considerat ca fiind un sediu principal în temeiul articolului 4 alineatul (16) litera (a) din RGPD numai dacă ia decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii;

2) mecanismul ghișeului unic se poate aplica numai dacă există dovezi că unul dintre sediile din Uniune ale operatorului ia decizii privind scopurile și mijloacele pentru operațiunile de prelucrare relevante și are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii.

Pentru Comitetul european pentru protecția datelor,

Președinte

(Anu Talus)